

[Stauning.]

skal vel sagtens heller ikke holdes flere, og naar nu disse Forslag ogsaa henvises til et Udvalg, kan man sige, at Begravelsen er i Orden.

Jeg kan være enig med det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, der talte om, at Haandværket har naturligvis ikke Krisevanskeligheder paa samme Maade som Industrien. Det har vel i høj Grad sine Vanskeligheder som Følge af den svigtende Købeevne hos dem, der er ramt af Krisen baade oppe og nede i Samfundet, og disse Vanskeligheder kan naturligvis ikke afhjælpes ved Laan — saa skulde det jo være Kunderne, til hvem man skulde laane Penge, og ikke Haandværkerne. Jeg kan derimod ikke gaa ind paa det ærede Medlems Anerkendelse af, at naar Landbruget faar 16 Mill. Kr., er det rimeligt, at Haandværket faar 2 Mill. Kr. og Industrien 4 Mill. Kr. Nu beder jeg dog det ærede Medlem være opmærksom paa, at disse 16 Mill. Kr. til Landbruget er vel det, man kalder Blændværksmillioner, saa alt for misundelig skal han ikke være, der bliver neppe noget af det, men hvis det var reelle Millioner, der var Tale om, maatte jeg meget stærkt hævde Urimeligheden i at give saa meget mere til et Erhverv, der kun beskæftiger nøjagtig lige saa mange som de andre to heromhandlede Erhverv, Urimeligheden i at spise den ene af med 6 Mill. Kr., hvis man mener, at meget mere er nødvendigt, og samtidig at give den anden 16 Mill. Kr. Men jeg tror, som sagt, ikke, at hverken de 16 eller de 6 Mill. Kr. har saa megen Realitet, al den Stund der neppe bliver noget af det hele andet end det Begravelsesudvalg, jeg før talte om. Og under Henvisning dertil kan jeg fornuftigvis ikke have noget imod det, og jeg vilde heller ikke kunne have noget imod, om Lovforslagene kunde blive fremmet.

Grathwohl: Ligesom de to ærede Ordførere for Venstre og Socialdemokratiet ikke tillagde de to Forslag nogen afgørende Betydning med Hensyn til den Krise, vi er inde i, og med Hensyn til Arbejdsløsheden, kan ogsaa jeg udtale, at man i mit Parti ikke kan tillægge disse Forslag nogen Betydning med Hensyn til at faa Indflydelse paa den herskende Arbejdsløs-

hed, og det skulde dog vel egentlig nærmest være den, man skulde søge at bøde paa. Det ærede Medlem Hr. Stauning har allerede nævnt alle de Laan, som i de senere Aar har været vedtaget af dette høje Ting, og som har været etableret for at skabe bedre Betingelser for Haandværk og Industri, det ærede Medlem nævnte Summerne, men ikke des mindre staaar vi dog nu i Dag med over 62 000 arbejdsløse. Det vil altsaa sige, at disse Laan har ikke kunnet afhjælpe Arbejdsløsheden, men maaske de har haft en ringe Indflydelse med Hensyn til at bøde paa den. Det turde være indlysende, at Laan kan ikke hjælpe os ud af denne Krise, under alle Omstændigheder ikke Laan alene. Saa fremt man kommer med et Forslag, eller man slutter sig f. Eks. til det Forslag, de Konservative har fremsat om Krisehjælp, saa vil Laan ved at sætte de mindre Haandværkere og industridrivende — og ogsaa Storindustrien — i Gang igen kunne faa Betydning, men faar vi ikke de virkelige Forslag, som skal hjælpe paa de ydre Erhvervsforhold, vil Laan kun være omsonst; nogle ganske faa kan maaske blive hjulpet og komme paa Benene, men for de allerfleste vil Laan kun være en Galgenfrist, thi de vil komme i dybere Gæld og friste en krank Skæbne senere.

Dette Forslag om 4 Mill. Kr. til Industrien og 2 Mill. Kr. til Haandværket, fordelt paa 2 Aar, kan ikke give nogen særlig stor Bevægelse i Tingene. For at faa et Begreb om, hvor stor Trangen har været og er endnu, kan man blot se i Betænkningen, hvorledes det er gaaet med de Laanebeløb, som tidligere er blevet bevilget. F. Eks. Industrilaanene af 1921—22; der var 152 industrielle Virksomheder, som ansøgte om Laan til et Beløb af 7 844 000 Kr., men heraf blev kun bevilget 83 Laan til et Beløb af 3 400 000 Kr., altsaa langt under Halvdelen. Og hvad Haandværkerlaanene angaar, indsendtes der 424 Begæringer om Laan til et Beløb af 1 893 000 Kr., heraf blev bevilget 85, altsaa omkring $\frac{1}{4}$ til et samlet Beløb af 451 000 Kr. Det var altsaa kun en ringe Brøkdel af Ansøgerne, som kom i Betragtning, og man tør vel ikke paastaa, at de øvrige $\frac{3}{4}$ af Ansøgerne skulde være uværdige eller ikke trængende; men naar der er sat en Be-